

ORSZÁGOS RENDŐR-FŐKAPITÁNYSÁG

Szám: .

Tárgy: alapvető jogot érintő rendőri intézkedés elleni panasz elbírálása

Ügyintéző:

Telefon:

HATÁROZAT

Panaszos által előterjesztett panasz tárgyában folytatott eljárás során – figyelemmel a Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Panasztestület) állásfoglalásának megállapításaira – a rendőri intézkedés elleni panaszt

e l u t a s í t o m.

A határozat ellen fellebbezésnek helye nincs, azzal szemben közigazgatási per indítható.

A keresetlevelet az Országos Rendőr-főkapitányságnál (a továbbiakban: ORFK) –a felperes lakóhelye, tartózkodási helye, székhelye szerint illetékes törvényszéknek címezve – a vitatott határozat közlésétől számított harminc napon belül lehet benyújtani, vagy postára adni. A keresetlevél benyújtásának a határozat hatályosulására nincs halasztó hatálya. Tájékoztatom, hogy a keresetlevelet elektronikus úton is benyújthatja, azonban a jogi képviselő, valamint a belföldi székhellyel rendelkező gazdálkodó szervezetek részére ez kötelező. Az elektronikus kapcsolattartás módjára vonatkozóan részletes tájékoztatást találhat a <http://www.police.hu/hu/ugyintezes/elektronikus-ugyintezes> menüpontban. A keresetlevél elektronikus előterjesztésére szolgáló űrlap a <http://www.police.hu/hu/ugyintezes/elektronikus-ugyintezes/kozigazgatasi-per-birosagi-felulvizsgalat> menüpontból tölthető le. Eljárási költség nem merült fel.

A határozatot kapják:

- 1.) panaszos,
- 2.) alapvető jogok biztosa (tájékoztatásul),
- 3.) Rendőr-főkapitányság vezetője (tájékoztatásul),
- 4.) irattár.

INDOKOLÁS

I.

Panaszos a vele szemben történt rendőri intézkedés miatt panaszt terjesztett elő a Rendőrkapitányságon, kérve annak Panasztestület általi vizsgálatát.

A Panasztestület – tájékoztatása alapján – levelezőrendszerében technikai hiba lépett fel, ezért Panaszos ügyének előzményéről csak *-n, az Országos Rendőr-főkapitányság (a továbbiakban: ORFK) Ellenőrzési Szolgálat által ismételten megküldött iratcsomag alapján szerzett tudomást, amelyek a következők.

Panaszos *-n végrehajtott meghallgatása alkalmával előadta, hogy *-n rendőri intézkedés alkalmával otthonában „*leteperték*”, „*berakták*” egy rendőrautóba, majd két órára „*fogdába*” zárták, ahol jogtalanul tartották fogva.

A rendőri intézkedéssel összefüggésben Panaszos az alábbiakat sérelmezte:

- előállítását;
- előállításának időtartamát;
- kényszerítő eszközök (testi kényszer, bilincs) alkalmazását;
- időjárásnak megfelelő öltözet felvételére történő lehetőség biztosításának elmaradását.

II.

A tényállás tisztázása érdekében az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 62. § (1)-(2) bekezdése alapján lefolytatott bizonyítási eljárás során a hatóság az alábbi bizonyítási eszközöket szerezte be:

- a Rendőrkapitányság Rendészeti Osztály Járőrszolgálati Alosztály meghallgatásról szóló jegyzőkönyve (panasz);
- küldés leírása;
- a Rendőrkapitányság Rendészeti Osztály Körzeti Megbízotti Alosztály előállítás végrehajtásáról, kényszerítő eszköz alkalmazásáról szóló jelentése;
- a Rendőrkapitányságon kiállított, a fogvatartott személy élelemmel történő ellátásáról szóló nyilatkozat;
- az előállító helyiségben elhelyezett fogvatartott személy őrzésével és ellátásával kapcsolatos adatokról szóló nyomtatvány;
- a fogvatartott személy az előállító helyiségben történő elhelyezéskor a szóbeli tájékoztatás végrehajtásáról és megértéséről, a hozzátartozó, illetve egyéb személy értesítéséről és az írásos tájékoztató átvételéről szóló nyilatkozata;
- a Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztály Bűnüldözési Alosztály gyanúsított kihallgatásáról szóló jegyzőkönyve;
- a Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztály előállítás időtartamáról szóló igazolása;
- a Rendőrkapitányságon felvett, a letéti tárgyakról szóló jegyzék;
- a Rendőrkapitányság Rendészeti Osztály kényszerítő eszközök alkalmazásáról szóló parancsnoki kivizsgálása;
- a Rendőrkapitányság Rendészeti Osztály jelentése;
- a Panasztestület állásfoglalása;
- a Rendőrkapitányság * számú ügyirat adatait tartalmazó kivonat;
- a rendőri szerv vezetőjének jelentése.

III.

A rendelkezésre álló – a határozat II. részében felsorolt – bizonyítási eszközök alapján az alábbi tényállást állapítottam meg.

*-n *-kor bejelentés érkezett az ügyeletre, miszerint a * szám előtt – előzetes szóváltást követően – egy ismeretlen személy betörte a bejelentő személygépkocsijának hátsó kiegészítő féklámpáját, majd gépkocsijával a helyszínt elhagyta.

A bejelentést követően az ügyelet a Rendőrkapitányság gépkocsizó járőreit irányította a bejelentésben szereplő címre, ahova *-kor érkeztek meg. A helyszínen – adatgyűjtés alkalmával – az alábbiak kerültek megállapításra.

A bejelentő * körüli időben érkezett meg személygépkocsijával a * szám alatti családi házukhoz. Azt tapasztalta, hogy nem tud a háza előtti kapubeállóba leparkolni, mert ott egy idegen személygépkocsi áll. A bejelentő gyalogosan elindult, hogy megkeresse a háza előtt parkoló gépkocsi tulajdonosát. Amikor visszaérkezett látta, hogy a háza előtt parkoló és akadályt képező gépkocsiról egy ismeretlen – kb. * éves, kb. *cm magas és félhosszú sötét hajat viselő – személy egy fanyelű kefével a havat takarította le. A bejelentő számon kérte, hogy miért parkolt le a házuk elé, amikor ki van írva, hogy idegen autóval ne álljanak meg ott. A kialakult szóváltás során az ismeretlen a kezében lévő kefét * méter távolságból, fejmagasságban a bejelentő irányába dobta, aki a kefe elől elhajolt. A kefe a bejelentő gépkocsijának csapódott, betörve a hátsó kiegészítő féklámpa burkolatát. Az eset után az ismeretlen a * forgalmi rendszámú személygépkocsijával a helyszínt elhagyta.

A gépkocsizó járőr a beszerzett adatokat rádión keresztül jelentette az ügyelet részére és a bűnügyi szemlebizottság *-kor történő megérkezéséig a helyszínt biztosította, majd a szemlebizottság engedélyével távozott.

Eközben a Rendőrkapitányság munkatársai megállapították a * forgalmi rendszámú személygépkocsi tulajdonosának adatait és lakcímét. A Rendőrkapitányság szolgálatparancsnoka utasítást adott a járőröknek, hogy menjenek a megállapított * szám alatti lakcímre.

A megadott lakcímre *-kor kiérkező járőröket egy középkorú hölgy fogadta, aki elmondta, hogy a gyermeke [Panaszos] tulajdonában van a * forgalmi rendszámú személygépkocsi. Közölte, hogy gyermekével nemrég beszélt telefonon, aki előadta neki, hogy az este folyamán nézeteltérésbe keveredett egy másik személlyel, és még a gépkocsijának mosókeféjét is elhajította. Elmondta, hogy gyermeke bevásárolni van, a későbbiekben fog hazaérkezni. Tekintettel arra, hogy Panaszost nem sikerült feltalálni, a rendőrök elhagyták a helyszínt.

*-kor a rendőrök visszatértek Panaszos lakcíméhez ahol ekkor már ott találták Panaszos személygépkocsiját. A rendőrök a családi ház nyitott külső kapuján keresztül beléptek az ingatlan területére. A családi házból egy idős férfi jött ki, aki behívta őket. A rendőrök előadták jövetelük célját, mire az idős férfi közölte, hogy Panaszos az unokája, a családi ház felső szintjén megtalálják, menjenek fel hozzá.

A felső szinten a rendőrök kopogtatására Panaszos édesanyja nyitott ajtót, akivel közölték, hogy a gyermekével kívánnak beszélni. Ekkor Panaszos kisietett az egyik szobából, és emelt hangon közölte az egyenruhás rendőrökkel, hogy „*tűnjenek el!*”. A rendőrök tájékoztatták Panaszost

jövetelük céljáról, valamint, hogy bűncselekmény elkövetésének gyanúja miatt elő kívánják állítani a rendőrkapitányságra. Panaszos kiabálva közölte, hogy nem csinált semmit, csak eldobta a kezét. A rendőrök megkérték Panaszost, hogy öltözzön fel és vegye magához az iratait. Panaszos az együttműködést elutasította, és kiabálva besietett az egyik szobába. Eközben a rendőrök kérték Panaszos édesanyját, hogy nyugtassa meg a gyermekét. Panaszos indulatosan és „ordítóva” azt mondta a rendőröknek, hogy felhívja az egyik rendőr ismerősét, aki majd megmondja, hogy mit tehetnek vele. Panaszos telefonját magához vette és telefonálni kezdett. A rendőrök felszólították, hogy a telefont tegye le és működjön együtt, erre ő kiabálva kijelentette, hogy nem megy sehova és nem tehetnek vele semmit. A rendőrök felhívták Panaszos figyelmét, hogy amennyiben nem tesz eleget a rendőri felszólításnak, abban az esetben kényszerítő eszközt, bilincset fognak vele szemben alkalmazni. A figyelmeztetés és felszólítás ellenére Panaszos nem mutatott együttműködési szándékot, ezért a rendőrök a bal és jobb karját megfogva megkísérelték a szobából kivezetni az előtérbe. Panaszos ellenállást tanúsítva először leguggolt, majd megpróbált az egyik ajtófélfában megkapaszkodni. A rendőrök Panaszos karjait kontroll alatt tartva kiemelték őt a folyósóra, majd *-kor hátra helyzetbe megbilincseltek. A családi ház előtti szolgálati személygépkocsihoz kísérték, ahol ismételtén tájékoztatták, hogy bűncselekmény elkövetésének gyanúja miatt kerül előállításra a rendőrkapitányságra, továbbá tájékoztatták az intézkedéssel kapcsolatos jogorvoslati és panasztételi lehetőségeiről.

Ezek után Panaszost előállították a Rendőrkapitányságra, ahol *-kor átadták a szolgálatparancsnoknak, majd megkezdődött az előállító helyiségbe való befogadása, illetve ennek dokumentálása. Panaszos előállítása *-n *-tól *-n *-ig tartott, amely időtartam alatt a rendőrkapitányság munkatársai – Panaszos által elkövetettekkel összefüggésben – különböző nyomozati (büntetőeljárás) cselekményeket hajtottak végre.

IV.

A Panasztestület álláspontjában kifejtette, hogy a bejelentés vonatkozásában keletkezett gyanú kivizsgálása intézkedési kötelezettséget keletkeztetett a rendőrség részéről. Megállapította, hogy a rendőrség intézkedési kötelezettségének nem tett eleget maradéktalanul, mivel a bűncselekmény gyanúja megalapozása során az ellenérdekelt felek közül csak a bejelentőt hallgatta meg, Panaszost nem. Ezek alapján a Panasztestület arra az álláspontra helyezkedett, hogy az előállítás, mint az egyik legsúlyosabb jogkorlátozással járó intézkedés foganatosítása nem állt arányban az elérni kívánt céllal, ezek alapján a Panaszos előállítása nem állta ki az arányosság próbáját, így az súlyosan sértette a személyi szabadsághoz fűződő alapvető jogát. Ebből adódóan a Panasztestület úgy döntött, hogy a személyi szabadság korlátozása alatt végrehajtott egyéb cselekmények tekintetében nem végzi el a kifogásolt intézkedések különálló értékelését, mivel a rendőrség minden további eljárási cselekményt az előállítás foganatosítása céljából végzett.

A Panasztestület álláspontjával az alábbi panaszpontokban részletezett indokok alapján nem értek egyet.

V.

A panaszpontok tekintetében a következőket állapítottam meg:

1.) Előállítás

A panaszpont megítélése szempontjából az alábbi jogszabályi rendelkezések bírnak jelentőséggel:

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 13. § (1) bekezdése, Rtv. 15. § (1) bekezdés, Rtv. 33. § (2) bekezdés b) pontja, a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 339. § (1) bekezdése.

Jelen határozat III. részében részletezett tényállás alapján megállapítható, hogy a bejelentő által tett bejelentés nyomán a rendőrséget intézkedési kötelezettség (Rtv. 13. § (1) bekezdése) terhelte. Ennek alapján jelentek meg a bejelentésben szereplő helyszínen és kezdtek rendőri intézkedés foganatosításába. Az adatgyűjtés alkalmával beszerzett információk egyértelműen alátámasztották – a helyszínről korábban már eltávozott – Panaszossal szemben garázdaság bűncselekmény (Btk. 339. § (1) bekezdése) elkövetésének gyanúját.

A cselekmény mielőbbi felderítéséhez fűződő bűnüldözési érdek és Panaszossal szemben felmerült megalapozott gyanú közlésének igénye megfelelő jogalapot biztosított a rendőrségnek ahhoz, hogy Panaszost az Rtv. 33. § (2) bekezdés b) pontja alapján – mint bűncselekmény elkövetésével gyanúsítható személyt – előállítsa.

Mindezek alapján megállapítom, hogy Panaszos előállítása megfelelő jogalap birtokában, jogszerűen került végrehajtásra, így a panasz alaptalan.

A határozat IV. részében ismertetett Panasztestületi megállapítás tekintetében álláspontom a következő:

A bejelentés vonatkozásában a rendőrség maradéktalanul eleget tett az Rtv. 13. § (1) bekezdésben előírt intézkedési kötelezettségének azzal, hogy megjelent a helyszínen és adatgyűjtés alkalmával – a további eljárást megalapozó mértékben – tisztázta a tényállást. Panaszosnak a bejelentéstől számított négy és fél óra múlva történt meghallgatása egy elrendelt büntetőeljárás keretei között került sor. Ezen kérdés már kívül esik az intézkedési kötelezettség tárgykörén.

Panaszos által elkövetett jogsértés kihívóan közösségellenes, erőszakos jellegéből adódóan a cselekmény tárgyi súlya arányban állt a vele szemben végrehajtott előállítás törvényes céljával.

2.) Előállítás időtartama

A panaszpont megítélése szempontjából az alábbi jogszabályi rendelkezések bírnak jelentőséggel:

Az Rtv. 33. § (3) bekezdése, Btk. 339. § (1) bekezdése, a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (a továbbiakban: Be.) 179. § (1) bekezdése.

Panaszossal szembeni személyes szabadságot korlátozó intézkedés *-n *-kor vette kezdetét, majd *-n *-kor, 3 óra 45 perc időtartam elteltével ért véget.

A rendelkezésre álló bizonyítékok alapján megállapítható, hogy Panaszos előállításának megkezdését követően *-kor került átadásra a Rendőrkapitányság szolgálatparancsnokának. Ezek után Panaszost előállító helyiségben helyezték el. Ennek során – dokumentált módon – tájékoztatást kapott jogairól, kötelezettségeiről, jogorvoslati lehetőségeiről, az előállító helyiség rendjéről. Nyilatkoztatták az esetleges sérüléseiről, betegségeiről, egészségügyi állapotáról, vallásgyakorlásával kapcsolatos esetleges igényeiről, nyilatkoztatták továbbá fogvatartásával kapcsolatos értesítési szándékáról, dohányzási, illetőleg ételmezési igényéről is.

Mindeközben az előállítást foganatosító rendőrök jelentést készítettek a személyes szabadságot korlátozó intézkedésről, amelyben részletesen kitértek a helyszínen tapasztalt megállapításaikra.

A Be. rendelkezései alapján – a nyomozás elrendelését követően – a bejelentőt tanúként hallgatták ki, amely *-ig tartott. Ezt követően a bejelentő bevonásával fényképről történő felismerésre bemutatás végrehajtására került sor, amely *-kor fejeződött be. A nyomozási cselekmény kiértékelését követően a Be. 179. § (1) alapján Panaszost *-n * és * közötti időben gyanúsítottként hallgatták ki.

A bűnügyi nyilvántartási rendszerről, az Európai Unió tagállamainak bíróságai által magyar állampolgárokkal szemben hozott ítéletek nyilvántartásáról, valamint a bűnügyi és rendészeti biometrikus adatok nyilvántartásáról szóló 2009. évi XLVII. törvény rendelkezései alapján Panaszost nyilvántartásba vették, majd *-kor szabadon bocsátották.

A leírtak alapján megállapítom, hogy Panaszos előállításának időtartama alatt érdemi és folyamatos intézkedések és eljárási cselekmények foganatosítására került sor. **Ezekre figyelemmel a panasz e tekintetben is alaptalan.**

Jelen határozat IV. részében ismertetett Panasztestületi megállapítás tekintetében álláspontom a következő:

A megtett intézkedések, eljárási cselekmények bevezetése és végrehajtása elengedhetetlen volt ahhoz, hogy a büntetőeljárást megnyugtatóan megalapozó információk és adatok beszerzésre kerüljenek és rendelkezésre álljanak, ezért szükségszerűnek és arányosnak ítélem meg az előállítás időtartamát.

3.) Kényszerítő eszközök (testi kényszer, bilincs) alkalmazása

A panaszpont megítélése szempontjából az alábbi jogszabályi rendelkezések bírnak jelentőséggel:

Az Rtv. 19. § (1) és (2) bekezdése, Rtv. 47. §-a, Rtv. 48. § d) pontja, a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 39. § (2) bekezdés a) és b) pontja, Szolgálati Szabályzat 41. § (4) bekezdés b) pontja.

Jelen határozat III. részében megállapított tényállásban kifejtettek alapján megállapítható, hogy Panaszos a rendőri intézkedés alkalmazásával nem mutatott semmiféle együttműködési hajlandóságot, a rendőri felszólításokat és figyelmeztetéseket figyelmen kívül hagyta. Megállapítható továbbá, hogy Panaszos az előállításával kapcsolatos közlést követően aktív-,

majd passzív ellenszegülést (*Szolgálati Szabályzat 39. § (2) bekezdés a) és b) pontjai*) tanúsított. Először leguggolt, majd megpróbált az ajtófélfában megkapaszkodva ellenszegülni és ezzel megakadályozni a rendőri intézkedés eredményes végrehajtását. Ezek alapján a rendőrök úgy döntöttek, hogy testi kényszer alkalmazását (*Rtv. 47. §-a*) követően hátra helyzetbe (*Szolgálati Szabályzat 41. § (4) bekezdés b) pontja*) történő bilincseléssel törik meg Panaszos aktív-, illetve passzív ellenszegülését (*Rtv. 48. § d) pontja*), majd hajtják végre előállítását.

A kényszerítő eszközök alkalmazása kapcsán fontos hangsúlyozni, hogy Panaszos többszöri felszólítás ellenére sem működött együtt, holott az *Rtv. 19. § (1) bekezdése* értelmében a rendőr utasításának engedelmessékednie kellett volna.

A Legfelsőbb Bíróság egy másik eset kapcsán korábban megállapította, hogy: „(...) *a felperes rendőri intézkedéssel szembeni panasz megtételével fejezheti ki egyet nem értését az ellene fogatosított intézkedéssel szemben, azonban a helyszínen – ellenszegülésével – nem bírálhatja felül a rendőri intézkedés jogszerűségét, a rendőri felszólításnak egyet nem értés esetén is köteles eleget tenni.* (...)”¹

Mindezek alapján megállapítom, hogy a rendőrök az *Rtv. 19. § (1) és (2) bekezdése*, az *Rtv. 47. §-a*, az *Rtv. 48. § d) pontja* és a *Szolgálati Szabályzat 41. § (4) bekezdés b) pontja* alapján kellő felhatalmazás birtokában, jogszerűen, szakszerűen és az arányosság figyelembe vétele mellett fogatosítottak bilincselést Panaszossal szemben. **Ezek alapján megállapítom, hogy a panasz e tekintetben is alaptalan.**

4.) Időjárásnak megfelelő öltözet felvételére történő lehetőség biztosításának elmaradása

A panaszpont megítélése szempontjából az alábbi jogszabályi rendelkezés bír jelentőséggel:
Az Rtv. 2. § (1) bekezdése.

Panaszos panaszában azt állította, hogy: „(...) *Kabát nélkül hoztak be és majdnem cipőt sem vehettem fel a mínusz tíz fokban*”.

Panaszos állításával szemben a Rendőrkapitányság Rendészeti Osztály Körzeti Megbízotti Alosztályon az előállítás végrehajtásáról, kényszerítő eszköz alkalmazásáról készült jelentés azt tartalmazza, hogy Panaszost tájékoztatták arról, miszerint elő fogják állítani, illetőleg felszólították arra, hogy öltözzön fel. Panaszos ezt figyelmen kívül hagyta és nem volt hajlandó az együttműködésre.

¹ Lásd: BH2009. 382 – Az előállítás jogszerű annak a szabálysértést elkövetőnek, aki a rendőri intézkedésnek ellenszegül, és a demonstráció szándékával nem hagy fel (1994. évi XXXIV. törvény 33. §, 92.§, 93. §, 1989. évi III. törvény 2. §)

A jelentés a következőket tartalmazza:

„(...) Közöltem vele [Panaszossal], hogy bűncselekmény elkövetésének gyanúja miatt elő fogom állítani a XVI. ker. kapitányságra. Ő ordított, hogy nem csinált semmit, csak eldobta a kezét, mert az a két bunkó vitázott vele. Közöltem a hölgygel, hogy vegye magához iratait, vegye fel a lábbelijét és kabátját. Ő ekkor befutott az egyik szobába ordítva, visítva. (...) kértem, hogy próbálja megnyugtatni (panaszost), aki azt ordította, hogy felhívja a rendőr ismerősét. (...) Ekkor felszólítottam, hogy tegye le a telefont, működjön együtt, mire ő torkaszakadtából ordította, hogy ő nem megy sehova és mi nem tehetünk semmit.”.

Panaszos saját állítása mellett egyéb bizonyítékot a hatóság részére nem szolgáltatott, az eljárás során e tárgykörben a rendőri jelentéstől eltérő bizonyíték nem merült fel. A polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. (a továbbiakban: Pp.) 323. § (1)-(3) bekezdései értelmében a jelentés közokiratnak minősül, amely szerint az abban leírtak teljes mértékben – az ellenkező bizonyításáig – bizonyítják az abban foglaltakat. **Ezek alapján megállapítom, hogy a panasz e vonatkozásban is alaptalan.**

Mindezek alapján a rendelkező részben foglaltak szerint határoztam.

Hatásköröm és illetékességem az Rtv. 92. § (1) bekezdése, illetve a 93/A. § (6) és (7) bekezdésein alapul.

Határozatom a Pp. 605. §-án, 608. §-án, a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 29. § (1) bekezdésén, 39. § (1) és (6) bekezdésén, az elektronikus ügyintézés és a bizalmi szolgáltatások általános szabályairól szóló 2015. évi CCXXII. törvény 9. § (1) bekezdésén, az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 62. § (1)-(2) és (4) bekezdésein, 81. § (1) bekezdésén, 113. § (1) bekezdés a) pontján, 114. §-án, 116. § (1)-(2) bekezdésein és (4) bekezdés a) pontján, 35. § (1) és (3) bekezdésein alapul.

A jogorvoslati jogosultságról, valamint a jogérvényesítés módjáról az Ákr. 81. § (1) bekezdésére, az Ákr. 113. § (1) bekezdés a) pontjára, valamint a 114. § (1) bekezdés I. fordulatára, illetőleg a 116. § (4) bekezdés a) pontjára, a Kp. 12. § (1) és (2) bekezdésére és a 13. § (1) bekezdés c) pontjára, továbbá az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 59. § (1) bekezdésére és a 62. § (1) bekezdés h) pontjára tekintettel adtam tájékoztatást.

Budapest, 2020.....

Dr. Balogh János r. altábornagy
rendőrségi főtanácsos
országos rendőrfőkapitány
névében és megbízásából

Dr. Töreki Sándor r. vezérőrnagy
rendőrségi főtanácsos
bűnügyi országos rendőrfőkapitány-helyettes